

"Оръжието само тегава се употребява когато бъдем принудени към него. Умелият да побеждава не напада. Всичкото изкуство гласи: аз не смея първи да нападна, дължек съм да чакам. Ала трябва да познаваш врага си. Няма по-тешка беда от тази да не познаваш и недооценяваш противника си. Миролюбивата страна винаги побеждава, а нападащата търпи поражение. Мъдрият управник се опира на силата и поддръжката на народа, затова става любим владе..."

Навън тихо се чесеше плисъка на великата река.Страшно колебание разделяше смелия храбрец.Да.Наистина,китайците умееха да чакат и накрая получаваха желаното.Ирнак искаше да бъде мъдър и търпелив.В неговите жили течеше капка китайска кръв от далечната им прабаба,старшата ханша .Не в хилите на Денгизих искреще сам юнийският призив на степта.Ако Византия некој предължаваше да отлага изпълнението на златопечатния договор,той щеше да накаже вероломните.Коварството не се препазваше.Нека Ирнак спокойно изчаква!Той,Денгизих,щеше можеби да погине,но щяха можеби да понесат на кол буйната му горда глава ,набучена на копие из Хиподрема,но нямаше да стоя с окръстени ръце и да търпи вероломството безнаказане да го предизвиква!

Той смишка ядне пергамента с мъдрите поучения на Лас -ДЗХ. Гърдите му
бурно се подигаха. Тъй Извади от ковчежето дагевора с византийците. И полека
премълви, сякаш говореше на невидим друг:

-Ще го изпълните! Или ще загина...

Едната очи към трепкащото в едри звезди небе, сякаш го зевеше за свидетел: И каза високо:

- Кълна се в Тенгри всемегъщ. Спокойствието се получава след победата.

И той етнозе буйне разви смачкания пергамент. Прочете:

"Животът винаги побеждава смъртта. Доброте побеждава злото."